

"Hacamat edip, mübarek kanını Abdullah ibni Zübeyr teberrüken şerbet gibi..." Kanı içmesi caiz midir? Kan içmek dinimizce haram?!

"Hem, nakl-i sahih-i kati ile hacamat edip, mübarek kanını Abdullah ibni Zübeyr teberrüken şerbet gibi içtiği zaman ferman etmiş..."

İslam tarihi klasik kaynaklarında ifade edildiğine göre, Uhud Savaşı'nda Hz. Peygamber (asm) şakağından yaralanınca, zırhının halkasını buradan çıkarmak için, sahabeler dişleriyle kemiğe giren halkayı çekmek için uğraşmışlar ve sahabeden Malik b. Sinan bu sırada onun kanını da yutmuştur.

Bunun üzerine Hz. Peygamber (asm) kanının karıştığı kimseye cehennem ateşi isabet etmeyeceğini bildirmiştir. Aynı konu Uhud Savaşı'nı tafsilatıyla anlatan İslam tarihi kitaplarında da yer alır. Hz. Peygamber'in (asm) duasından yola çıkan bazı âlimler, onun kanının temiz olduğuna zahib olmuşlardır. Ayrıca Hz. Peygamber (asm) yaptığı bu ehemmiyetli hizmetten dolayı da sahabeye dua edebilir.(1)

- **İslamiyet'te kan içmek haramdır.** Maide suresinin üçüncü ayeti ve tefsirine bakılırsa, bu durum iyice anlaşılır.

- Cahiliye döneminde insanlar kestikleri hayvanların kanlarını kaplara alarak taze iken veya bekleterek içiyorlardı. Adı geçen ayetle kan içme yasaklandı.(bk. Maide, 5/3)

Fakat Hz. Peygamber (asm)'ın kanını içme konusunda hususi bir durum vardır, zırh halkası çıkarılırken kan yutulmuştur. Hz. Peygamber hiçbir zaman "**Benim kanımı içiniz.**" gibi bir emir vermiş değildir.(2)

- Ashab-ı kiramdan **Abdulah b. Zübeyir** de çocuk yaşta iken Hz. Peygamber (asm)'in hacamat kanını içmiştir. Hâdise şöyle gelişmiştir:

Darekutni ve başka hadis kitaplarında nakledildiğine göre, Abdullah sekiz dokuz yaşlarındayken, Rasulullah kendisine hacamat ettirdiği kanını toprağa gömmesi için bir kap içinde vermiş, Abdullah ise oradan ayrıldıktan sonra tek başına kalınca, kanı gömeceği yerde içmiştir. Geri dönüp gelince Resulullah: "**Ne yaptın?**" diye sormuş, o da kinayeli konuşarak: "**Onu ortadan kaldırdım?**" demiştir. Hz. Peygamber (asm) durumdan şüphelenip: "**Herhalde onu içtin?**" deyince Abdullah: "**Evet!..**" demiştir. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz: "**Kanı kanıma karışana**

---

ateş temas etmez." buyurmuş ve şunları da ilave etmiştir: "**Veylün leke mine'n nâs ve veylün li'n-nâsi minke = Yazık insanlardan sana olacıklara, yazık senden dolayı insanlara olacıklara.**"

Bu hadiseden şunları çıkarabiliriz:

a) Kanı içen bir çocuktur ve kendisi böyle bir karara varmış ve kanı içmiştir. Kan içmek haram olsa da ya çocuk bunu bilmemekte veya Hz. Peygambere (asm) saygısını böyle uygunsuz bir tezahürle ortaya koymaktadır.

b) Konuşmalarıyla kanı içtiğini saklamak istemektedir. Demek Hz. Peygamber (asm)'in bu davranışını tasvip etmeyeceğini düşünmektedir.

c) Hz. Peygamber (asm) ona "**Kanımı iç!..**" diye bir emir vermemiş, aksine onu gömmesi için kendisini vazifelendirmiştir.

d) Hz. Peygamber (asm)'ın izahlarına bakılırsa, onun kanında bir hususiyet olmasıdır. Resulullah Efendimiz (asm), "**Kanı kanıma karışana cehennem isabet etmeyecektir.**" buyurmuş, fakat o, bu yolla cehennemden kurtulmayı tavsiye ve emretmemiştir.

e) Ayrıca Hz. Peygamber (asm)'ın sözlerinin bir tefsiri, **Emeviler döneminde Abdullah b. Zübeyr'in Mekke kuşatılmasında şehid edilmesiyle ortaya çıkmıştır.** Mekke'de birçok kimse öldürüldüğü gibi, kendisi de şehid edilmiştir. (bk. *Tarihu'l-Hamis, I, 354*)

Dipnotlar:

- 1) bk. Kadı İyaz, Şifai Şerif, Terc., Suat Cebeci, Rehber Yayınları, Ankara, 1992, s. 62.
- 2) bk. Sarıcık, Murat, İnanç ve Zihniyet Olarak Cahiliye, Nesil Yayınları, İstanbul, 2004, s. 250; Sarıcık, Murat, İslam Öncesi Dönem-Cahiliye kültürü, Fakülte Kitabevi, Isparta, 2002, s. 270 vd.